

Det meddeles herved, at Postekspeditionen i *Klaksvig* fremtidig benævnes **Klaksvig Færøerne**.

Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet, den 2. Marts 1933.

Husholdning.

Lørdag 11. Marts afholdtes en lille Udstilling af Mad, lavet af Elever paa et af de smaa Kursus, som Frøken Scharla afholdt paa Husholdningsskolen. — Frøken Scharla er en energisk Dame, og hendes store og smaa Kursus hører nu med til det, om man maa saa sige, kulturelle Liv i vort lille Samfund. — Det var meget interessant at se, hvad Eleverne, mest helt unge Piger, har lavet, og hvor smukt det hele var arrangeret.

Tillavet Mad, til daglig Brug i et hvert Tilfælde, er noget, der af de mange herhjemme bliver betragtet som den rene Luksus og Overdaadighed mildest talt, det strider mod gammel færøsk Skik og Brug. Og saa er det ogsaa kostbart at bruge *tillavet Mad*, for dertil kræves saa mange Ting, der her oppe er ret dyre at købe. Dette er sandt nok, men med ret smaa Midler kan man dog faa noget godt ud af de Madvarer, vort Land og Hav giver os. Og langt mere kunde der faas, om vi her oppe gjorde mere, langt mere ud af vort Landbrug.

Heri er Frøken Scharla en Mester, hun forstaar netop dette, med smaa Midler at faa noget ud af det hele. Og lækkert ser det ud, og godt smager det — hvad jo ogsaa er det vigtigste!

De mange Elever, hun til Dato har haft, er det bedste Bevis for, at ogsaa herhjemme hos os er Forstaelsen af, hvad god, tillavet Mad har at betyde for os Mennesker, ved at vaagne.

Et pænt dækket Bord med hvid Dug og alt andet smukt Tilbehør og vel tillavet Mad — der ikke behøver at være for dyr — paa den ene Side, og paa den anden Side: et nøgent Træbord, intet Dækketøj, utillavet Mad, alt uden Smag, uden Hygge — lad Øjet vælge. — Et gammelt Ord siger jo, at Øjnene ogsaa skal have noget, men der skal Tid til, inden **vore** Øjne har lært at vælge, saa deres Valg er i Stand til at overvinde gammel, indgroet, fra Fædrene nedarvet Vane og Skik.

Ymist.

Okkum er sent «Forslag til Lov om Skolekommissioner i Landkommunerne paa Færøerne». Hetta «Forslag til Lov» er fremsendt av ministerium og væl fagnað av øllum tingportum. Verður uttan iv gjort til lóg! Já, sovorðid smáputt fáast teir við, meðan vit her heima standa í botni!

Yvirlækni Arne Faber er settur yvirlækni á fólkheilsuþóttarstöðuni á Hóld.

Hægarstærtsdómarin Nellemann er deyður. Hann var sonur hin kenda ministarin Nellemann, sum var gitiu lógfrøðingur.

Ministarin Nellemann minnst alt tey, sum upplivdu hina donsku «provisorie»-tíðina, tá tey sungu: «Ned med Estrup, Scavenius og Ravn».

Gymnastikopvisning.

Søndagen den 5. Marts havde «Havnar fimleikarfelag» indbudt til Gymnastikopvisning i Realskolens Gymnastiksal.

Vi gik derhen med store Forventninger om en fornøjelig Stund, og vi blev heller ikke skuffet.

Opvisningen begyndte med et Kvinde-Hold, der tilfule viste, hvad en Flok unge Piger kan drive det til, naar der hverken skorter paa Evner, Villie eller godt Humor. — Øvelserne var valgt med Omhu og Sans for Skønhed og Plastik, og blev alle udført smukt og præcist.

Opvisningen sluttede med et Mands-Hold, der bestod af en Flok fremragende Gymnaster, og det var vanskeligt at forstaa, at flere af dem ikke havde været med til Opvisning før.

Mange af os, der maatte nøjes med at være passive Tilskuere, sad og ønskede os i deres Sted, at være med i denne livsglade Flok.

Vi Thorshavns Borgere er de to Lærere, Frk. Cohn Nielsen og Hr. Terkildsen, stor Tak skyldige for det store Arbejde, de har gjort, thi den Betydning, Gymnastikken har baade fysisk og moralsk, kender vi jo alle.

Frk. Sanna Johansen og Hr. Poul Ellingsgaard blev Vindere af Pokalerne.

Vi glæder os alle til næste Gymnastikopvisning.

W.

Herremorale.

En underlig Fornemmelse for en Dansker at sidde paa danske Strande ved sin Radio og lytte til Folkelarmen paa Hitlermodet i det berlinske Sportsplads! — Socialismen var en vanvittig Idé! hed det. — Demokratiet odelagde Personligheden! — Og eet Geni var mere værd for et Folk end Millioner af almindelige Mennesker!

— Hitler formelig svægede i det Ord: «Millioner» — for rigtigt af Hjerter at finde udtryk for Folkemassernes Værdiløshed og Evneløshed maalt imod «Geniet», mod Diktatoren — mod «den store Ener»! For ligesom rigtig til Bunds at Udrydde den sidste Tro paa Folkemassernes Evne til at tænke og til at styre!

Og Sportspladsets Folkemasser — de tog med Jubel imod Lussingen og sendte en endeløs Bifaldstorden opimod deres unge spejderklædte Frelsermand og Forer — «deres store Ener» øverst deroppe paa Talertribunen!

Saadan omtrent maa vel Jubelen have lydt ved Nilens Bredder i det gamle Ægypten, naar de fattige nøgne uvidende Folkemasser hyldede deres helleglige Aps!

Det er «Herremorale», som det hedder: «Geniernes» skal være «Herrer», være Diktatorer — Masserne kan ikke styre — skal kun lyde sine «store Ene»re». Det er denne «Herremoral», som den tyske Filosof Nietzsche hyldede og priste, lige indtil Sindsygen lukkede sig om ham. Det var denne Herremoral, som Georg Brandes tog op efter Nietzsche og forfægtede med hele sin blændende Lidenskabelighed.

Hitler-Mødet i Sportspladset er et ypperligt Udgangspunkt, mærkeligt at betragte med nøjterne danske Øjne! Der staar

«Føreren» og proklamerer med glødende Patos, at kun Geniet kan føre og styre, og at de andre — Millionerne! — mangler Skønnestraft.

Altsaa maa han mene om sig selv, at han er et Geni — eet af dem, der skal styre! Det er aabenbart.

Men — spørger den jævnt forstandige med et Smil — hvorfra ved han da dette saa vist, at han selv er et Geni? — Thi kunde han blot paa Forhaand bevise, at han var et Geni, saa vilde mange Mennesker være tilbøjelig til at sige: Ja, lad saa Geniet komme til!

Men dér kommer det ulyksalige, og det pudsige, ved hele dette Geni-Væsen: At hvad er et Geni? — Spørgsmaalet kan overhovedet ikke besvares! Thi en kan være et «Geni» til Musik, og en Nar til alt andet. En kan være et Geni til at overveje men en Invalid til at træffe Beslutninger! En kan være et Geni til at præke, men et Fæ til at drøfte, et Geni til at agitere og en stor Fuser til at sætte en eneste Plan sammen. En kan være et Geni til at lave Planer, men en fuldkommen Klodsmajor til at forhandle med andre om deres Gennemførelse. En kan — som Napoleon — være et Geni til at opfanter sine egne Hæere og splidte og sprenge sine Modstanderes Hæere, men samtidig en ren Fuser til at overse de psykologiske Virkninger af sine egne brutale Sejre — og efterlader derfor sit eget Land som et ynkeligt udsuget Fallitbo, i Hænderne paa den sorteste Reaktion, og omgivet af en Verden af hadefulde Fjender!

Hvad er saa et Geni?

Hitler fremfører kun et Bevis for, at han er det, nemlig dette at han har kunnet skabe sit Parti — altsaa faa en halv Snes Millioner af Mennesker til at tro paa, at han var et Geni — nemlig Folk af samme Slags, som han selv betegner ukritisk og ude af Stand til at skønne om, hvordan der skal styres.

Hvilken komisk Svikmølle! Millionerne er dumme, men Diktatoren er et Geni, fordi han har formaaet at vinde de samme dumme Millioners Tillid. Og Forholdet er endnu grellere: Thi denne Tillid er kun vundet gennem en uhyre kostbar Reklame — større end den for Crushen-Salt!

— Hitler-Mødet er endt — i et sejlende Ragnarok af Jubelraab og Messingsuppe.

Vi drejer Højttalerens Kontakt — bort fra de stormende tyske Radio-Sfærer og tilbage til vore hjemlige parlamentariske Bølge-længder.

Hvilken Ro — hvilken Stilhed! Nu kom et Par Kommunalvalg fra Jylland, nu et Par fra Øerne. Vi aflæser Tallene som vi aflæser et Barometer. Viserne fortæller om rolig voksende Tillid til socialdemokratisk Kurs.

Nød er der nok af — den ligger og suger i Tusinder og atter Tusinder af Hjem. Og der mangler heller ikke hverken Harne eller Fordømmelse over det gamle Samfunds Uretfærdighed. Men alligevel banker den kommunistiske Agitator Gang paa Gang forgeses paa selv den fattigste Dor.

Hvorfor?

Fordi den danske Vælger er ikke som den tyske — vant til Korporalstok, Formynderskab, Kejserpræl, Personforgudelse, Umyndighed og Diktatur. To Slægteds sejrende Demokrati

har netop styrket hans Karakter og Selvtænkning!

Og han ved, at Sammenholdet er han eneste Redskab til at fremtvinge bedre Love. Splitter han det, er han solgt! Og han ved tillige, at «Føreren» er lige-som han selv, hverken Engle eller Djævl, men at deres Magt og Indflydelse svinger op og ned aldeles og paa en Prik lige-som Vælgernes Oplysning, Fasthed og Sammenhold er.

Derfor ved han, at alle Slags Diktaturer, baade kommunistiske og fascistiske, er noget i Luften frit svævende Utilregneligt, som han mangler al Indflydelse paa

og maa finde sig i, som et umyndigt og kraftløst Pattebarn.

Derfor er det at hæse Taler, Nerveklapren, Jubelektase og Messingsupper lader den danske Menigmand saa kold.

Ikke fordi han mangler Lidenskaber eller Idealer. Men to Slægteds demokratisk Folkeoplysning har udviklet hans Karakter, hans Selvsikkerhed og Selvtænkning.

Han har traadt sine Børnesko.

Han er færdig med at gaa «badovs» for — Sensationsfænomener!

Efter Harald Bergstedt.

Kunngering.

At roknskapurin fyri Tórshavnar kommunu, elektricitets-verkið og havnina fyri árið 1931 og úrdráttur av roknskipi fyri hjálparkassan og frágreiðing frá hansara starvi fyri sama ár eru framløgð til eftirsýn á býráðsskrivstovni frá 13. til 27. mars h. ár frá kl. 12—14 og 16—18, verður hervið gjørt kunngt.

TÓRSHAVNAR BYRÁÐ, 7. mars 1933.

HAVNAR KOL- & CEMENTHANDIL

KUL

COKES

BRÆNDE

TLF. 208.

Høvundar og útgevarar, feløg!

Hava tit okkurt, ið tit vilja prenta, hvørt tað so eru brævørk, navnamerkir, reikningar, bókur ella bløð, stórrí ella smærri skriftir á føroyskum ella donskum máli, eiga tit at fregnast eftir okkara prisum. Tað vil loysa seg afturat ti at tit fáa slik arbeiðir bæði væl gjørd og skjótt avgreidd. Annakvørt skrivi ella ringið til prentsmiðu B. Z. Jensens við Skrotarsgøtu, Tórshavn, Telefon 143.

einstakur maður
ella kvinna!

Lýsið í

„Føroya Social-Demokrat“!

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.
Bladstjóri við ábyrgd: H. M. Jacobsen.
Prentsmiða: B. Z. Jensens, Tórshavn.